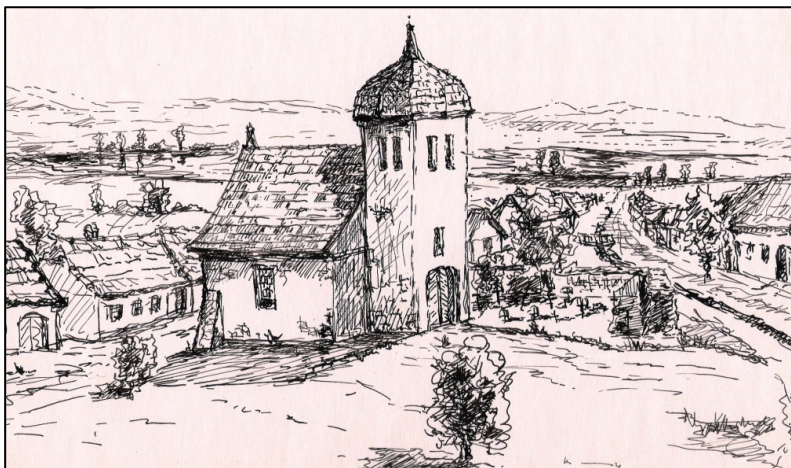

HISTORIE ŠKOLSTVÍ V RAKVICÍCH – 1.část

Nejdříve něco z historie obce

1487

Listem datovaným 30. května 1487 a podepsaným rychtářem Lukášem Schramem a konšely Petrem Dulderem a Kašparem Czarrem poprosila obec Rakvice olomouckého biskupa Stanislava Thurza, aby směla u kaple sv. Ondřeje zřídit hřbitov. Hřbitov býval totiž jen v Podivíně a Rakvičtí si stěžovali, že cesta do Podivína bývá často pro velkou vodu neschůdná a že mrtvoly nemohou být často po několik dnů pochovány. Prosbě bylo vyhověno.

Tak asi vypadala kaple sv. Ondřeje

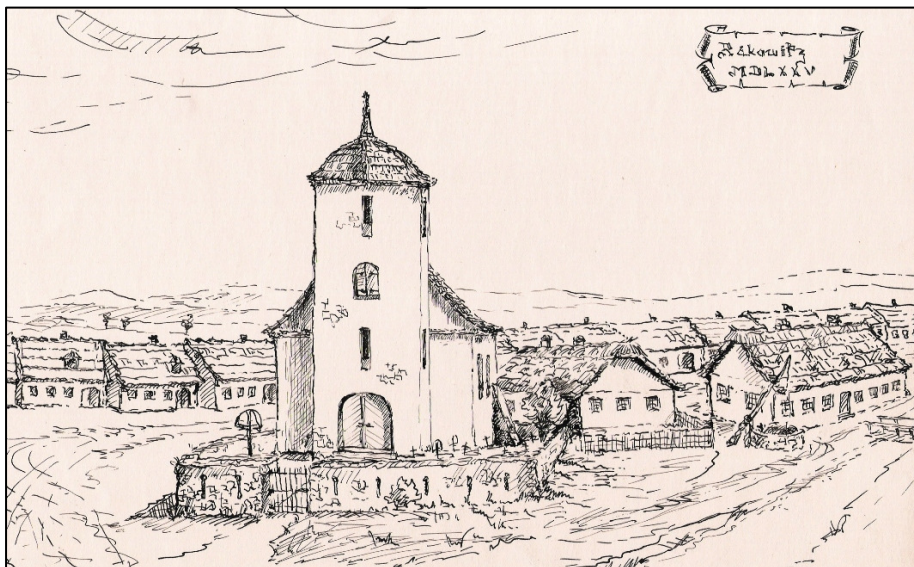
kresba Zach František

1498

Rakvičtí se snažili o dosažení samostatné fary a přikoupili již k dříve koupeným pozemkům pro kapli sv. Ondřeje 1/2 vinohradu a 1/8 vinohradu v hoře Koziberky. V tomto roce olomoucký biskup Stanislav Thurzo uznal potíže Rakvických s povodněmi a dovolil zřídit v Rakvicích duchovní správu.

1503

Tentýž biskup 10. ledna 1503 povýšil se souhlasem podivínského prebendáře Jana Blaudera kapli sv. Ondřeje na farní kostel. Přiznal faře dosavadní příjmy podivínského faráře z Rakvic a dal patronát rakvické fary podivínskému prebendáři. V tomto roce pak ještě jmenoval farářem v Rakvicích Martina Kirchmayera z frýsinské diecéze.

Kaple sv. Ondřeje kolem roku 1575

kresba Zach František

Protože při farách vznikaly rovněž školy, lze se domnívat, že také v Rakvicích taková byla. Z žádné staré listiny, nebo záznamu se však nedá zjistit ve kterém roce byla v Rakvicích založena.

Je to hlavně tím, že před zavedením normálního vyučování, měla každá obec volnost ve zřízení školy a ve volbě učitele. Obec byla také povinna obstarat pro učitele byt a pro vyučování vhodnou místnost.

1692

Nejstarší ověřený doklad o existenci školy v naší obci pochází z tohoto roku. Bedřich hrabě z Oppersdorfu prodal dne 29. září 1692 hodonské hrabství i s Rakvicemi za 720.000 zlatých Janu Adamu Ondřeji knížeti z Liechtenštejna a v době prodeje byl v Rakvicích obnoven kostel a škola.

Císařovna Marie Terezie

Po zrušení jezuitského řádu r. 1773 mohla Marie Terezie začít reformovat školství, které naprosto zaostávala za Evropou. Jezuité učili podle zastaralých metod, tudíž do škol nemohl proniknout pro dobu tak žádaný osvícenský duch. Mariin návrh zavést povinnou školní docházku také podporovalo to, že děti často pracovaly od útlého věku v manufakturách, byly často trestány a jejich pracovní doba dosahovala až 11 a tři čtvrtě hodiny denně!

Povinnou docházku do základní školy v českých zemích ustanovila Marie Terezie v roce 1774. Povinná docházka byla tehdy šestiletá (děti chodily do školy ve věku 6 – 12 let), s výjimkou pro letní období, kdy děti na vesnici pomáhaly při polních pracích, a proto se nemusely školní docházku zúčastňovat. Tyto letní prázdniny zůstaly dodnes.

První učitelé v Rakvicích

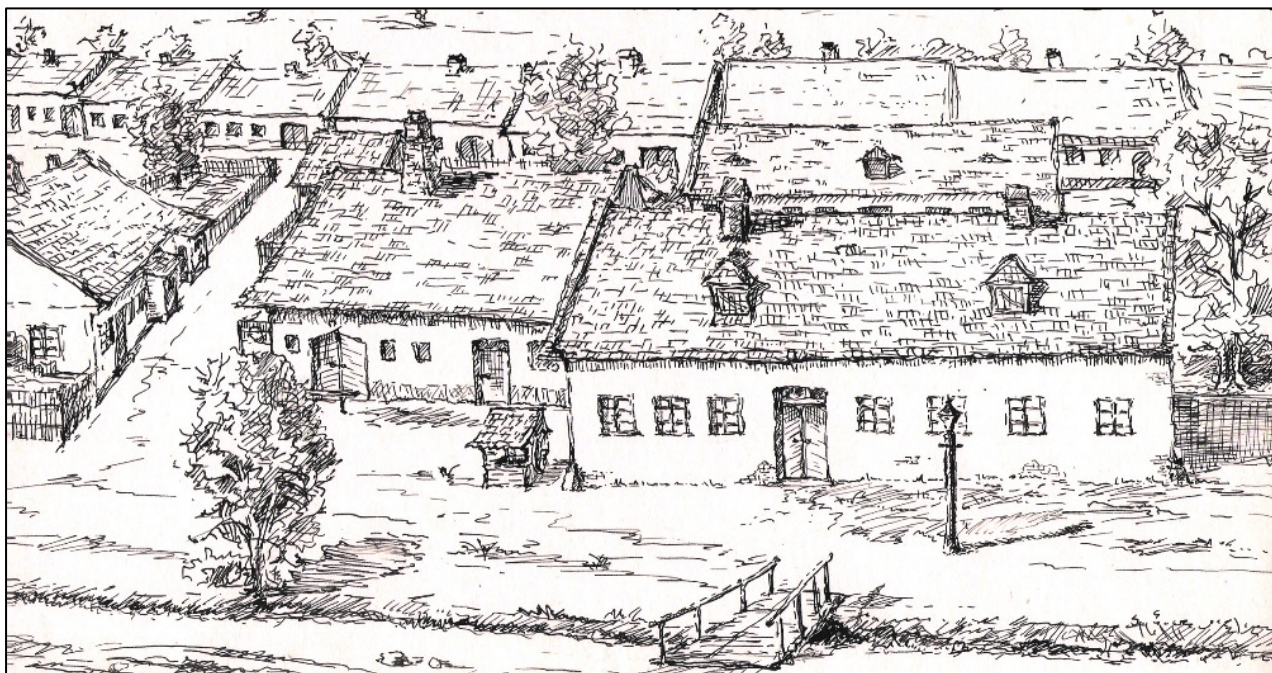
1750

Asi od tohoto roku působil na rakvické škole učitel Libor Hlaváček, který pro své vysoké stáří nebyl již schopen zastávat své povinnosti a tak v roce 1784 byl vystřídán. Dostal od obce doživotně a zdarma byt, 15 měřic obilí a trochu klestí každoročně.

1784

Místo Hlaváčka nastoupil školní službu Jan Schleyer ze Staroviček. Ten zavedl vyučování podle předepsané formy a vystupoval s dětským souborem ve sváteční dny. Po smrti jeho předchůdce mu bylo také přiděleno shora uvedených 15 měřic obilí doživotně. Zemřel 6. května 1806 ve věku 47 let, zanechal dva syny způsobilé školní služby. Starší z nich byl ještě před jeho smrtí ustanoven učitelem v obci Kurdějov, která patřila k c.k. panství v Pavlovicích. Mladší syn Antonín byl v Rakvicích ustanoven po smrti svého otce, se zřetelem ke své osvědčené zdatnosti a dobrému chování, na příkaz vysokého zemského úřadu ze dne 17. srpna 1806 a pak dekretem o ustanovení dne 6. listopadu 1806.

Jak vypadala náves v Rakvicích kolem roku 1800

Škola

Kovárna

Obecní studna

Hospoda (Járkem tekla voda z horního konce)

Dnes:

Hasičárna

vydlážděno

kašna

radnice

Pošta

kresba Zach František

Jak vypadala první škola v Rakvicích

O staré rakvické škole není žádný zvláštní doklad, pomocí kterého bychom se mohli dopátrat roku jejího postavení. Pouze z ústního svědectví nejstarších občanů Rakvic bylo známo, že tato škola byla postavena a udržována na náklady obce. Budova stála vedle obecní hospody u kostela. Byla velmi špatná, pokryta doškovou střechou a skládala se z jedné, docela malé učebny, která nedostačovala počtu dětí. Měla dále obývací pokoj, spíž a kuchyň.

Vyhoření první školy

1806

Tato škola však 15. května 1806 o slavnosti Nanebevstoupení Páně vyhořela.

Pak nebyla po dobu 2 let v Rakvicích žádná školní budova. Přesto se však po dva roky vyučovalo v obecním domku č.5, kde předtím bydlel obecní bednář. V pozdější době byl v této budově obecní chudobinec a říkalo se jí „Špitálka“.

Postavení nové školy, které se později říkalo „stará škola“

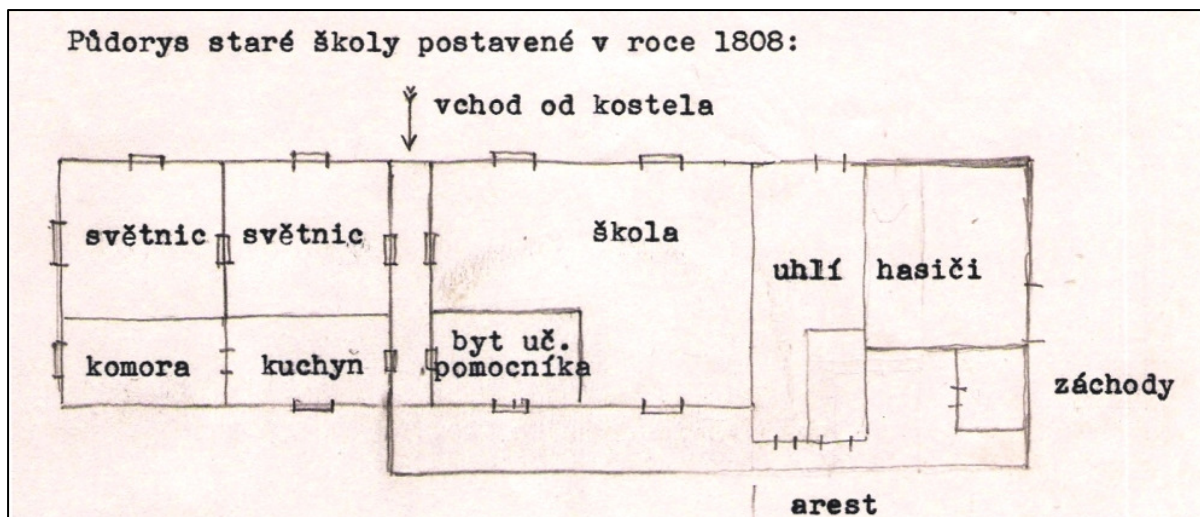
1808

Stará škola z r. 1808.

Na místě vyhořelé školy byla v roce 1808, z nařízení zemské vlády, postavena nová školní budova. Této škole se později, po postavení obecné školy č.p. 22, říkalo „stará škola“. K této stavbě dala vrchnost stavební materiál, náboženská obec řemeslníky a obec Rakvice ruční a potažní síly. Vchod do školy byl od kostela a byla v ní pouze jedna učebna, vlevo při vstupu. Na protější straně byl učitelův byt, který se

skládal ze dvou světnic, kuchyně a komory a patřil k němu také malý sklep, který byl později v roce 1882 zrušen. Tento byt učitelův byl později, po postavení obecné školy, přestavěn na jednu velkou místnost, kterou obec užívala jako obecní kancelář. Z bývalé kuchyně se stal obecní archiv.

Půdorys „staré školy“ dle náčrtu Rostislava Vajbara

Jak byli učitelé odměňováni

O tom jak byli učitelé odměňováni obcí a farností v té době svědčí dva dokumenty, které se týkají Antonína Schleyera, který učil v Rakvicích od roku 1806 do roku 1824, kdy zemřel ve věku 47 let.

Učitel Antonín Schleyer požívá od obce		
v hotovosti		20 zlatých
rovněž za zpívání pašijí		30 zl.
za křížové dny místo 4 ½ mázu vína		2 zl. 30 krejcarů
školné týdně od jednoho dítěte 1. třídy		1 kr 2/3
pak od 2. třídy		2 kr.
třetí dítě musí být vyučováno bezplatně		
z kostelní pokladny za kostelní službu		5 zl.
rovněž z kostelní pokladny za mešní nadace		28 zl.
od každého místního sedláka na koledách		7 zl.
od každého místního chalupníka a podruha		3 zl.
k vytápění školy každý rok 2 sáhy dřeva, zrovna tak k tomu klesť		
od obce na naturáliích	pšenice	4 míry (= měrice)
	žita	15 mír
od obyvatel z každé	¼ měrice žita	20 mír 4/8
od každého selského dítěte	3 ½ bochníku chleba,	
	z čehož ½ chleba může být jako přirážka podle platné ceny obilí	
	½ měrice „Zelnice“ (= zahrady) na obdělání	
louku, přibližně	4 fůry sena	
	vidi	<u>Poleschak, děkan</u>

K lepšímu živobytí učitele, již odedávna (však bez překážky škole) je mu přiděleno písaření v obci, jak to bývá na vesnici zvykem.

Požívá jako písař obecní	v hotovosti na penězích	20 zl.
	vedlejší příjmy	4 zl.
Za natahování věžních hodin		7 zl.
Pšenici jako naturálii	3 míry	
žito	12 mír	

Tato obec si vymínila hned před nastoupením učitele, který se sem přistěhoval ze Staroviček, že mu má být kvůli velkému počtu dětí přidělen šikovný pomocník, který musí ovládat kostelní hudbu. (Poněvadž obec si obstarala na vlastní náklady kostelní hudební nástroje.)

Poleschak, děkan

Zřízení další učebny v domě č.145

1868

V roce 1840 měla rakvická škola 158 žáků a jejich počet v následujících letech stoupal. Jednotřídní škola, postavená v roce 1808, pro velký počet dětí nedostačovala a proto přikoupila obec v roce 1868 čtvrtán č.145 naproti fary, vedle dnešní Sokolovny a v tomto domě zřídila také jednu třídu.

Fotografie domu č.145 asi z roku 1960 – dnes zbořeno

Na rakvických prvních školách působili tito správcové škol:

1754	Hlaváček	Libor	
1784	Schleyer	Jan	zemřel 1806
1806	Schleyer	Antonín	zemřel 1824 ve věku 47 let, syn Jana Schleyera
1825	Odl	Josef	zemřel 1830
1830	Čechák	Pavel	zemřel 1852 ve věku 72 let, byl učitelem vlastenců E. Kornyšla a F. Průdka
1852	Čechák	Jan	zemřel 1866 ve věku 45 let i s manželkou na cholera
1866	Kubíček	Antonín	zemřel 1893 ve věku 62 let, byl výborným zpěvákem a propagoval pokrok ve vinařství, spolupracoval s E. Kornyšem

Zavedení povinné osmileté školní docházky a důsledky pro Rakvice

1880

V roce 1867 byl v Rakousko-Uherské monarchii zrušen církevní dohled nad školami a zavedena povinná osmiletá školní docházka a tím tyto dvě učebny v Rakvicích naprosto nedostačovaly. Proto byla obec donucena postavit školu novou. Svědčí o tom i zápis obecního zastupitelstva z 26.12.1880:

„Jelikož počet dětí k návštěvě školy povinných ve zdejší obci Rakvice obnáší 347 a pro tolik dětí dvě školní světnice nevyhovují, aby se mohlo s dobrým prospěchem vyučovati, bylo představenstvu výměrem okresní školní rady ze dne 29. listopadu 1880 nařízeno, aby se obecní výbor o zaopatření prostředků k provedení stavby co nejdříve postaral.“

Proto navrhl obecní výbor, aby se stavba školy začala v roce 1881 a výlohy na její postavení byly pokryty takto:

1. Z honebních peněz, které jsou v hotovosti (8.000 zlatých)
2. Z nájmu obecních polí za železnicí
3. Z prodeje obecního domu č.145
4. Knížecí správě rodu Lichtensteinů pronajata honitba na 40 roků a takto získaný předem zaplacený obnos věnován též na stavbu školy.

Stavba Obecné školy

1881

V další schůzi ze dne 20. února 1881 se představenstvo obce usneslo, aby z obecního domu č.22 kde stála obecní hospoda a obecní kovárna, byla postavena čtyřtřídní obecná škola.

Podle rozpočtu byly na stavbu školy tyto náklady:

1.	Práce zednická	3 174 zl. 67 kr.
2.	Práce kamenická	1 284 zl. 49 kr.
3.	Práce tesařská	2 347 zl. 45 kr.
4.	Práce pokrývačská	113 zl. 76 kr.
5.	Práce řemeslnická	4 926 zl.
6.	Materiál	4 523 zl. 27 kr.
	Celkem	16 330 zl. 27 kr.

Stavba byla zadána veřejnou snížovací dražbou, která se konala 17. března 1881. Dražilo 6 firem a stavba byla zadána nejnižší nabídce Adolfa Aškenese podnikatele z Hustopeč za 13 480 zl. Se stavbou mělo být započato hned, aby do konce září 1882 byla dokončena.

1882

23. června 1882 byla konána další veřejná dražba na přistavení místností na školním dvoře a postavení ohradní zdi od této budovy ke kostelu a zpět ke škole. Práci získal opět Aškenes za 3 900 zl.

Měl tedy postavit školu	za	13 480 zl
a vedlejší místnosti a zed'	za	3 900 zl.
celkem	za	17 380 zl.

Při konečné uzávěrce účtu bylo však požadováno jen za stavbu školy 20 000 zl. 68 kr. Celkem bylo naučtováno víceprací za 7 185 zl. Tím vznikl spor mezi obcí a podnikatelem, který trval až do listopadu 1885, kdy Aškenes dostal 2 500 zl.

Ze zápisů obecního představenstva vysvítá, jak velká byla tehdy nespokojenost se stavbou. Např. bylo účtováno více dveří, než na stavbě

bylo, některé věci byly účtovány dvakrát, jindy zase velmi špatná kvalita materiálu, nebo byly účtovány věci, které na stavbě a v zařízení vůbec nebyly. Úctované výkopy sklepů byly větší než skutečné sklepy, stěny slabší v provedení než v počítaném vyúčtování apod.

Plány na tuto školu vypracoval Karel Jirsuch, civilní inženýr v Židlochovicích, v roce 1878 a byly schváleny okresní školní radou 17. listopadu 1879. Školní budova je až k podložní (soklu) z lomového kamene, nad podlažím z pálených cihel. Půda je dlážděna cihlami, aby byla budova dostatečně chráněna proti ohni. Při stavbě bylo používáno asfaltových ploten jako ochrany proti vlhkosti.

Škola měla po dokončení 4 učebny, kabinet a byty.

10. září 1882 byla škola slavnostně vysvěcena a nadučitel Antonín Kubíček spolu s učitelem Antonínem Vomelou ve svých projevech povzbuzovali rodiče, aby „sobě školy vážili a děti své k pilné návštěvě školy přidržovali.“ V tomto roce chodilo do školy 391 žáků.

1902 **Přístavba Obecné školy**

I tato nově postavená škola však brzy nedostačovala a bylo třeba ji rozšířit. Proto již v roce 1893 byly pořízeny nákresy a rozpočty na rozšíření této školní budovy. Rozhodnutí se stále odkládalo, až v roce 1901 bylo ve 4. třídě 120 žáků a obecní zastupitelstvo bylo nuceno přikročit k přístavbě školy. Tato byla provedena v roce 1902 nákladem 4.000 zlatých a škola byla zvětšena o dvě učebny ve kterých se již v roce 1903 vyučovalo a škola tak byla rozšířena na pětitřídní. V roce 1902 měla rakvická škola již 408 žáků.

V roce 1907 byla pak rakvická škola rozšířena na šestitřídní obecnou školu.

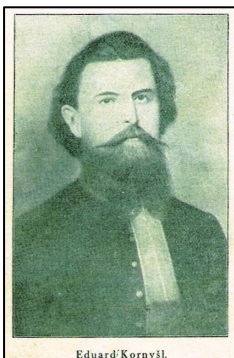
Škola z roku 1882.

Pamětní deska ve škole

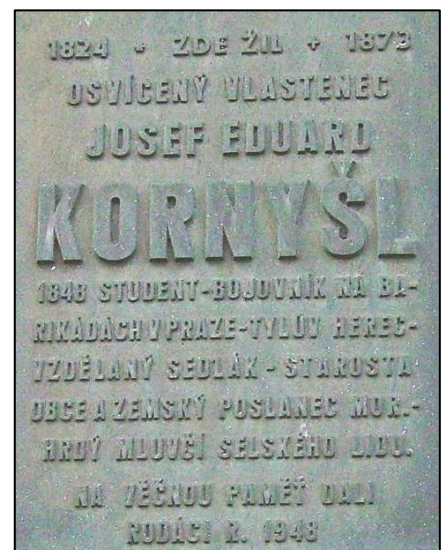
Několik význačných osobností, které významně ovlivnily rakvické školství a vzdělanost občanů.

Eduard Kornyšl

Eduard Kornyšl.

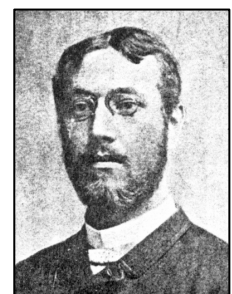
je jedním z nejslavnějších rakvických rodáků, který svými pokrokovými myšlenkami a činy velmi ovlivnil život a také vzdělanost občanů Rakvic. Byl jediným synem mlynáře, jehož mlýn stával u dvora Trkmance, kde se Eduard narodil v roce 1824. Byl studentem práv v Praze a v revolučním roce 1848 se zúčastnil bouří v Praze. Po dokončení studií se usadil v Rakvicích, prodal mlýn po otci a koupil si půllán č. 140. Nebál se úřadů, byl zastáncem chudého lidu a snažil se šířit pokrok. S nadučitelem Kubíčkem se snažili přednáškami šířit osvětu, vychovávat lid k nebojácnosti a snažili se vzbudit zájem o školu a nové názory, o hospodářství a průmysl. Aby mohli hospodáři pěstovat ovocné stromy založil na obecním pozemku ovocnou školku a dával hospodářům stromky zdarma. Ozdobou Kornyšlova domu byla knihovna, z níž rád půjčoval své knihy. V roce 1861 se stal zemským poslancem. V roce 1864 se svými 20 stoupenci jel do Prahy ke kladení základního kamene k Národnímu divadlu. V témže roce založil v Rakvicích čtenářský spolek „Žerotín“ Agitoval pro založení akcionářského Rolnického cukrovaru v Podivíně a v roce 1870 kdy se stal starostou obce Rakvic k jeho stavbě došlo. Zakládal ho s velkou vírou a nadějí v dobrou prosperitu, leč nesetkal se tam s poctivými lidmi, akcie ztratily svou hodnotu a cukrovar zbankrotoval. V roce 1873 odjel Kornyšl do Vídně, kde za záhadných okolností zemřel.

Pamětní deska na domě č.140

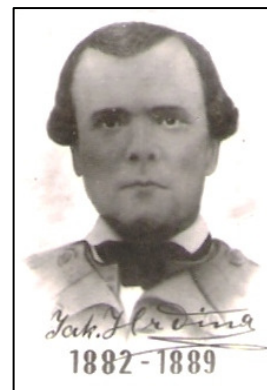
Alois Mrštík

působil na rakvické škole v letech 1882 – 1884 a tvořili s učitelem Mátlem a knězem Malcem veselou trojici, která šířila pokrok mezi mladými lidmi. Nejen přednáškami, ale i odpoledními nedělními schůzkami za dědinou „Na Trávníkách“ udržovali a zpestřovali život rakvické mládeže zpěvem a tancem. Společnou prací pozvedli čtenářský spolek „Žerotín“ a nabádali lid ke čtení a vzdělávání. Řídili divadelní hry a za nich poznali rakvičtí občané první ochotnická divadla. Alois Mrštík se později stal významným českým prozaikem a dramatikem, náměty pro své povídky čerpal i ze svého pobytu v Rakvicích.

Jakub Hrdina

narozen 20. července 1836 byl prostý, ale nadaný rolník. Byl bezdětný a snad proto měl děti velmi rád a cítil s nimi. Byl starostou obce Rakvice v letech 1882 – 1889 a mezi občany požíval velké vážnosti. Za jeho starostování byla v Rakvicích otevřena nová čtyřtřídní škola, zřízena železniční zastávka, rozšířen obecní hřbitov a uspořádán obecní archiv. Jako představitel obecní samosprávy udržoval přátelské styky s rakvickými učiteli, zejména s mladým Aloisem Mrštíkem a ve své závěti odkázal škole 6 a ½ měřice půdy na pozemku Trávníky, z jehož výnosu byly pak chudým žákům kupovány školní pomůcky v den jeho úmrtí. Na paměť toho byla ve školní budově zasazena deska, která připomíná tento šlechetný čin dalším generacím. Zemřel 23. prosince 1898 ve věku 62 let.

František Olšanský

byl v letech 1893 – 1914 nadučitelem na obecné škole v Rakvicích. Po dvouletém studiu práv se věnoval učitelskému povolání. Rakvickým občanům byl výborným hospodářským rádcem. Konal přednášky a exkurze nejen s žáky, ale také s občany. Zavedl kurs hospodářského účetnictví s přednáškami o pěstování ovoce a vinné révy. Hochy z vyšších tříd učil, za dohledu a vysvětlování vinařského asistenta, prakticky štěpovat révu na americkou podložku. Pro blaho lidu a školy vykonal mnoho práce. Byl velkým milovníkem přírody a školní zahrada byla svědectvím jeho záliby a péče. Věděl, že bude dětí v Rakvicích přibývat a usiloval o zásadní řešení. V dubnu 1910 vyslovila se komise pro přístavbu nových 2 učeben a o 2 léta později pro stavbu nové školní budovy. Byly vypracovány i plány a stanoven rozpočet, ale objevily se stíny světové války, které pohřbily uskutečnění stavby nové školy v Rakvicích. Zemřel v roce 1914 ve věku 59 let.

Heinige Ladislav

Práce nadučitele Olšanského byla doplňována prací učitele Heiniga. Těsně před vypuknutím první světové války byly položeny základy rakvického sokolského hnutí, jehož vlastní rozmach však nastal až v poválečné době. Nejdříve uspořádal učitel Ladislav Heinige, přes zákaz c.k. úřadů, před kostelem veřejné vystoupení žákovského družstva. Byl kvůli tomu vyšetřován a pokutován částkou 2 000 K, což se tehdy rovnalo výši věna jeho manželky.

První veřejné cvičení žáků v Rakvicích v roce 1914

Brzy potom, 28. května 1914, byla založena „Jednota Sokol v Rakvicích.“ Heinige byl jedním z prvních 45 členů „Sokola“ a v prvním výboru této jednoty byl vzdělavatelem.

První světová válka a její vliv na obyvatelstvo a školu

1914 - 1918

Těsně před vypuknutím války zemřel nadučitel Olšanský, který byl po 20 let duševním vůdcem rakvických občanů. Jeho nástupcem se stal Josef Gerlich. Válka těžce dolehla jak na občany, tak i na školu. Téměř polovina dětí měla své otce na vojně a doma pak chyběla jejich autorita. Ženy a děti musely obdělávat pole samy, a to i přesto, že postrádaly koně i krávy do potahu, které jim zabavila armáda. A samotné rakouské školní a politické úřady nabádaly, aby se dětí používalo k těmto polním pracím. Lidem byla zabavována mouka, obilí, seno i sláma, byl zaveden přidělový systém potravin. Obilí se mlelo pouze na povolení, do chleba se přidávala sláma i otruby. Nedostatek potravin způsobil, že lidé jedli psy, kočky, veverky, vrány a jiná zvířata. Kvetl černý obchod s potravinami, lidé si snažili zhotovovat skrýše, kde je schovávali. Nedostatečná výživa, větší míra tělesné práce, časté psychické otřesy doma, když odcházel otec nebo bratr do války, nebo když o nich přicházely z fronty špatné zprávy, to všechno mělo zhoubný vliv nejen na vzrůst a zdraví dětí, ale i na jejich duševní a mravní vývoj, což se nejhůře projevilo ve škole. Vrcholem úpadku bylo, že do války museli rovněž učitelé. Ladislav Heinige a ostatní rakvičtí učitelé byli také povoláni k výkonu vojenské povinnosti a muselo být zavedeno zkrácené vyučování. Válka působila zhoubně i na myšlení dospělých a na jejich zájem o tělesné zdraví a vzdělávání. Nastala téměř úplná netečnost a lhostejnost, uhájít a uchránit si holý život - to bylo jeho jediným smyslem.

V krátké době po založení tělocvičné jednoty Sokol vypukla první světová válka. Téměř všichni Sokoli museli nastoupit vojenskou službu a veškerá činnost po dobu dvou let ustala. „Česká obec sokolská“ byla rozpuštěna. V roce 1916 se rakvičká jednota Sokol opět sešla a rozhodla se obnovit svou činnost, odchovanci učitelů Heinigeho a Černušáka cvičili, hráli divadla a snažili se, aby veškerý společenský život v obci zcela nezanikl.

28. říjen 1918

Státní převrat 28. října 1918 vešel ve známost hlavně telefonickou depeší, která byla jako dar pošmistra Hromady u obce uložena. Občané vyzdobili své domy po příkladu poštovního úřadu prapory v národních barvách. O významu převratu a zřízení Československé republiky promluvil učitel Ladislav Heinige. Jeho slova: „Jsme svobodni - jsme svobodni“ někteří občané často vzpomínali.

Pomník padlých rakvických mužů v I. světové válce byl odhalen v roce 1922

1914		1918	
nar.	padl.	nar.	padl.
Veverka Frant.	1894 1918	Obhlídal Jan	1891 1916
Damborský Jan	1876 1914	Tureček Václav	1883 1916
Kamenský Jos.	1889 1914	Průdek Ferd.	1883 1916
Kamenský Jos.	1859 1914	Foukal Josef	1891 1916
Foukal Bonjác	1889 1914	Cvrček Ferd.	1894 1916
Valoušek Jak.	1892 1914	Horáuf Frant.	1893 1916
Krmiček Frant.	1890 1914	Rovný Tomáš	1826 1916
Filípek Václav	1883 1914	Švásta Jan	1876 1916
Opršal Jak.	1895 1916	Nečas Maximil.	1872 1917
Filípek Vit	1883 1915	Pohanka Jos.	1881 1917
Krúza Frant.	1888 1915	Stehlík Frant.	1881 1917
Krčka Jan	1895 1915	Rednařík Mart.	1897 1917
Vajbar Václav	1895 1915	Švásta Bohun.	1805 1917
Rozsypal Lad.	1890 1915	Korčák Jan	1876 1917
Maliuka Tomáš	1894 1915	Melichar Jan	1881 1917
Hrdina Ferd.	1893 1915	Rozsypal Mart.	1895 1917
Filípek Ludvik	1880 1915	Krčka Josef	1880 1918
Kamenský Fr.	1890 1915	Foukal Karel	1897 1918
Bořich Ludvik	1891 1915	Marhač Matěj	1873 1918
Tit Frant.	1874 1915	Foukal Silvester	1898 1918
Ček Jan	1888 1915	Obhlídal Pavel	1875 1918
Sučný Frant.	1887 1915	Honáček Jan	1888 1918
Průdek Jiří	1872 1915	Peš Jan	1888 1918
Průdek Tomáš	1894 1916	Peš Ctirad	1897 1918

Seznam padlých

Zdroje informací:

Název	autor	vydáno kdy
Rukopis „Vlastivědný sborník“	učitelé vlastivědy v Rakvicích 1930	nevydáno
Brožura „Škola a domov“	učitelský sbor v Rakvicích	1932
Soukromý archiv	(Vajbarova rodina)	-
Kronika obce Rakvice		-

Miroslav Vajbar © 2011